

Franz Jozefova grenčica deluje sigurno, hitro in prijetno.

Križanem, čigar podoba je v glavnem oltarju, drugi dan pa z otroško pobožnostjo sprejela sv. obhajilo. Kot tretjerednica ni zamudila sv. odpustkov. Zadnjega polleta jo je mučna bolezen popolnoma priklenila na bolniško postelj, da ni mogla priti več v cerkev, kar jo je silno žalostilo. Na njeno željo pa ji je domači vlč. g. župnik pogosto nesel Jezusa na dom, kar je bilo njeno največje veselje in tolažba. Pri Jezusu je iskala tolažbe in vselej našla, kar je sama večkrat izjavila, rekoč: »Kadar prejmem sv. obhajilo, čutim, da za nekaj časa bolečine ponehajo.« Domači in g. Petek, trgovec v Konjicah, njen zet, so ji preskrbeli lep in slovesen pogreb. Poslednja njena volja je bila, naj bi jo pokopal bivši župnik trbojnjski, sedaj šentvidski g. Pohraški, kar se ji je tudi izpolnilo ob navzočnosti g. provizorja Pravsta. Dubovnik je spoštovala, za nebasa se je trudila in gotovo upamo, dosega. Naj v miru počiva! — F. P.

St. Janž pri Velenju. Ni zadosti, da že preživljamo hudo gospodarsko stisko, ki je velika nesreča že samoobsebi. K vseobči nesreči so se pridružile še druge. Rja nam je, vsaj v nižinah, močno zmanjšala toliko obetajoči pšenični pridelek, dolgotrajna suša pa žuga uničiti vse jesenske sadeže. Sadje predčasno odpada, grozdje se ne razvija in nekateri travniki so kakor požgani. Hudi časi so. V takih časih človek dvakrat huje občuti nesrečo požara. V kratkem času zaznamujemo že tretjega. Dne 15. avgusta, ob pol 12. uri ponoči je začelo goreti pri Belarju v Črnovi. Pogorelo je gospodarsko poslopje in svinjaki z vso živino; vsem žitom in vsem orodjem. Ker so ljudje spali in ni vode, niso mogli rešiti ničesar. Zažgal je hudoben človek, ki ga je nekdo videl ob žaru že velikega ognja švigati v bližnji gozd. Nesreča je tem večja, ker so si domači od požara pred 7 leti, ko sta pogorela hiša in marof, komaj malo opomogli, in je sedanja posestnica Helena Čremošnik, potem ko je dne 10. marca t. l. pokopala svojo ljubo mamo, ostala ob takih razvalinah čisto sama. Dobra srca, pomagajte ji po svojih močeh, da laje preboli hudi udarec!

Gornja Penikva. Dne 4. septembra priredi tukajšnje prostovoljno gasilno društvo tombolo. Ker je društvo šele ustanovljeno, nima še tudi potrebnega orodja, zato je namenjen čisti dobiček za nabavo gasilnega orodja.

Stoperca. Po Stopercih se klati po nasadih g. dr. Brejca zločinec, ki nasade požiga in je izvršil od 10. do 19. avgusta t. l. že 17 požigov, od katerih smo 8 pogasili brez znatne škode, 9 pa z znatno škodo. Zločinca pastirji in otroci opisujejo tako-le: velik moški, zatemnela obraza, suholav; ima črno suknjo, zametnorjavje hlače ter vojaške gamaše, nosi nahrbtnik in baje popravlja kuhinjsko posodo.

Majšperk. Dne 17. m. m. smo spremlili ob obilni udeležbi k zadnjemu počitku pokojnega Jožefa Petrovič. Umril je v visoki starosti 81 let. Bil je zadnji izmed treh bratov Petrovičev iz Nove vasi pri Ptuj, katerih eden, Franž je umrl pred 6 leti y 86. letu, Simon pred 3 leti v Pobrežju pri Ptuj v 83. letu. Bodi vsem trem starčkom, ki so pokopani na raznih pokopališčih, zemljica lahka in blag jim spomin!

Nova Stifta pri Gornjemgradu. Kakor vsako leto, smo imeli tudi letos na Veliki šmaren romarski shod. — Dne 19. avgusta se je Stetni sin posestnika in lesnega trgovca g. Antona Tratnika igral na tesarski stolici in padel z

njo tako nesrečno, da si je zlomil nogo. Prišel je takoj zdravnik g. dr. Rak, da mu je nogo naravnal. Je v domači oskrbi. — V »Slov. Gospodarju« je bil dne 10. avgusta objavljen dopis iz Nove Stifte pri Gornjemgradu, katerega pa ni pisal goep. Ivan Pistonik, ampak nekdo drugi.

Šmarje pri Jelšah. (Mravlje.) Pred kratkim smo čitali v »Slovenskem Gospodarju« o nekem čudnem pojavu nad cerkvijo sv. Roka v Šmarju pri Jelšah: od daleč je bilo videti, kakor da bi se dvigal dim iz strehe, tako da so ljudje mislili, da cerkev gori. Pričazen so povzročili roji mravelj. Poleti opaziš včasih v mravljiščih poleg navadnih mravelj delavk tudi krilate samce in samice. Lepega dne v avgustu te živali rojijo, kakor čebele, da se visoko v zraku sparijo. Pri tem se združijo živali mnogih mravljišč v pravcat oblak in obletavajo, gibajo se navzgor in navzdol, visoko se nahajajoče predmete, n. pr. razgledne in cerkvene stolpe. Ko so se živali sparile, popadajo na tla. Samci kmalu poginejo, oplojene samice pa se vrnejo ali v staro mravljišče, ali pa si zgrade lastna bivališča, nova mravljišča. Njih prva skrb je, da se znebijo kril, ki bi jih pri hoji ovirala.

Šmarje pri Jelšah. Vendar smo zopet dobili nekaj dežja. Zemlja je že hudo zevala in vročina vedno huje pritiskala. Na Jernejevo pa se je proti večeru zoblacilo; precej dolgo so nam grozili temni oblaki od celjske in konjiške strani ter so nas strašili švigajoči bliski in votlo bobnenje. Bili smo se, da nam »pesji dnevi« za slovo zapojejo žalostno pesem. Pa, hvala Bogu, je prišel le kratek naliv, kateremu je za četrte ure sledil pohleven dež. Vsi smo se veselili. Toda skalli nam je to veselje mogočen dim od dveh zapadnih strani. Kmalu so se prikazali usodni plameni nad prazno stoječo Ratajevo hišico na Predelu, katero so v mraču popolno zažgali. Kakor smo zvedeli in se tudi sami prepričali, je pa strela udarila tudi v ponosno gospodarsko poslopje posestnika Žnidarja, po domače Stan teta, pri Sv. Vidu. Vkljub velikemu naporu domačih in šmarskih gasilcev je zgorelo do tal in z njim tudi ena svinja, mlaticnica, gepelj, slama, krma in ravnokar spravljeno žito. Čudno je to tembolj, ker trije strelководi v največji bližini poslopja niso mogli bliska odgnati. — Ob sladkem imenu Marijinem, to je dne 11. septembra, obhajamo pri Sv. Roku zadnji veliki shod. Pred dvema letoma je na male maše dan udarilo v cerkev nad velikimi vrati, pa so nastali ogenj junaški sosedje pogasili kmalu. V hvaležni spomin zato združujemo od takrat naprej lepo romarsko pobožnost z zahvalno pesmijo po slovesni sveti maši ob desetih. Veliko romarjev pa je bilo lani že tudi pri peti sv. maši ob devetih, po kateri so molili »spomine«. — »Kalendarji« pravijo: »Sv. Lovrenc pa sv. Jernej lep, še dolgo v jeseni bo topel svet« in: »Ako je vreme na sv. Lovrenca in sv. Jerneja lepo bilo, se tudi v jeseni ne boče skazilo«. Če imajo prav, potem bi se letos lahko lepe jeseni in dobre paše veselili.

Pišce. Požar smo zopet imeli. Zgorela je hiša in gospodarsko poslopje g. Ogorevcu v Globokem. Brez strehe je sedaj g. Ogorevc in prevžitkar Medved, ki je tudi v hiši stanoval. Kdo je zažgal, se ne ve. Sumi se pa, da je podtaknila tudi ta zločinska roka, kakor pri g. Černelcu pred kratkim. Bo res treba napeti vse sile, da se zločinca spravi na varno. Saj drugače tudi drugi nismo varni pred njim. — Naš rudnik »Nova nada« v Globokem je zopet v polnem obratu. Malo bo s tem zopet rešena

brezposelna kriza, ker je rudnik zaposlil 200 delavcev. Škoda le to, da do rudnika ni železnice, ampak se mora ves premog, ki je lignit, spravljati s konji v Brežice na postajo. No, pa bodo tudi vozniki nekaž zaslužili!

Sv. Vid pri Planini. Dne 10. avgusta t. l., med 5. in 6. uro popoldan, je obiskala našo župnijo huđa toča z viharjem, pobila nebroj šip na oknih in trgala strehe. Najhujše je prizadeta občina Planinska vas. Ker je letos žito pozno zvrelo, je mnogim posestnikom potokla tudi pšenico. Ljudje žalostno gledajo gola koruzna stebila ter osmukano fižolovo kolje. Gospodarji, v kolikor imajo naloženih prihrankov v hranilnici, istih vsled slabih razmer na denarnem trgu ne morejo dvigniti, živina tudi nima nikake cene, sploh pa se še prodati ne da. Plačati bi bilo treba davek, pa kje bo ubogi kmet dobil denar.

Planina pri Sevnici. V četrtek dne 18. avg. so zopet milo zadoneli zvonovi tukajšnje cerkve ter raznesli sporočilo, da je ugrabila kruta, neizprosna smrt, povsod poznanega in zelo priljubljenega Bohinčevega Pepčka. Komaj v 13. letu je moralo ugasniti veselo, nadebudno ter veliko obetajoče mlado življenje. Zato je bil to za vsakega, ki ga je poznal, zelo žalosten ter globokosežni občutek. Gotovo pa je bil največji udarec za njegove starše, ki so izgubili sina, edinca, ter zares ponosno obetajočega naslednika Bohinčeve rodovine. Zato izrekamo staršem in sestram iskreno sožalje!

Nova knjiga.

Za 70letnico Slomškeve smrti. Dne 24. sept. bo minilo 70 let, kar je veliki Slomšek vrnil Stvarniku svojo svetniško dušo. V lavantinski škofiji se bo po naročilu škofijstva dne 25. t. m. obhajala Slomškova nedelja v cerkvi in izven cerkve. Lepo in bogato gradivo za govore o Slomškovem delu za narodovo vzgojo bode prinesla knjižica Etbina Bojca »Slomšek, naš duhovni vrtnar«, ki bo izšla v začetku meseca septembra, tako da jo bodo naročniki imeli včas do 15. septembra v rokah. Knjižico bo založila Leonova družba v Ljubljani in jo izročila v komisijo Novi založbi v Ljubljani. Obsegala bo okoli 64 strani in stala okoli 12 Din. Naročila sprejemajo naprej: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Slomškova zadruga v Celju, Knjižarna Mohorjeve družbe v Celju in druge knjižarne, ki bodo knjižico naročnikom poslale, čim izide.

Vprašanja in odgovori.

P. H. v P. Ali vam je znano, kaj je lahko vzrok, da se zvon ubije? — Svoj slučaj ste dobro popisali. Poznamo podobne slučaje, recimo veliki zvon v mariborski stolnici. Tudi tukaj se je zvon ubil in je počil, ker je bat v zvonu prenizko zlezel, pazil in popravil pa nihče ni. Ako se potrčava z lesenim kladivom, so zvon ne more ubiti, to je mnenje zvonarjev. V vašem slučaju je gotovo vzrok to, da je bat popustil. Zvon dajte preliti, itak stari material uporabite in samo delo stane nekaj. Din 10 smo uporabili in sicer Din 150 za globo, ostalo za tiskovni sklad.

J. K. v N. Ali sem kot voznik in konjski hlapec res policijski delavec, da nisem zavarovan pri bolniški blagajni? — To je gospodarjeva zadeva, kako delo vam da. Oni, ki ima opraviti s konji, ki delajo na polju, pa samo tulintam kočijaži, ni treba, da bi bil zavarovan kot sluga.